Bekijk deze e-mail in de browser

NIEUWSBRIEF Almere PLUS

oktober 2026

maakt deel uit van **De Schoor, Welzijn in Almere**

Inhoud

- Voorwoord
- Voorzorgcirkels
- Een leven lang muziek!
- Eunice Scheuer
- Meezingen in koor Col Canto Klassiek
- Suburbia en 40 jaar Flevoland
- Boekbespreking
- Reminder: AlmerePlusBeurs 3 oktober
- AGENDA

Voorwoord

Hyves is terug! Wat hebben we het knusse, kleinschalige, Nederlandse Facebook waar iedereen elkaar dacht te kennen gemist. Geen AI, geen big tech; slechts enkele intimi mogen hier geld mee verdienen. En het kan geen toeval zijn: ook ons Kasteel is bezig aan een comeback. Weg met de jarenlange schandvlek aan de A6. Er komt een moderne woonwijk rond een nieuw kasteel, volgens middeleeuws concept tevens ambtswoning van de burgemeester. Suburbia krijgt er een eigen theater, waarin ook Col Canto en pianist Henk Wolleswinkel regelmatig optreden. Kortom, een klein Utopia waar iedereen naar elkaar omkijkt. Voorzorgcirkels heb je dan eigenlijk niet meer nodig.

Voorzorgcirkels

Het is geen stichting of vereniging, Er is geen bestuur en het is zeker geen VVE, maar gewoon ‘voorzorgcirkel’. Elsie en haar man Jos wonen sinds februari 2026 in Muziekwijk en sloten zich al snel aan bij de voorzorgcirkel die daar eerder door Hans van Steenis was opgezet. ‘Om de twee weken komen we bij elkaar voor een kop koffie’, zegt Elsie. ‘Dan hebben we het over alles en nog wat en natuurlijk ook over kwesties die spelen in de buurt. We kijken er elke keer weer naar uit.’

Volgens de website van De Schoor is een voorzorgcirkel een groep van tien tot vijftien (in de meeste gevallen) senioren die bij elkaar in de straat, om de hoek of in hetzelfde appartementencomplex wonen. Ze letten op elkaar: doen een boodschap, helpen bij een klus, drinken samen koffie of voeren simpelweg een gesprek.
De vergrijzing neemt toe in Nederland en daarmee ook de behoefte aan onderlinge contacten. In het Gelderse Cuijk begon Henk Geene in 2018 met zogenoemde buurtcirkels. Intussen zijn er nu landelijk zo’n 1500 voorzorgcirkels.

Die ontwikkeling ging natuurlijk ook niet aan Almere voorbij. Renate Joon is ouderenwerker voorzorgcirkels bij De Schoor. ‘De aandacht hiervoor is in 2023 echt van de grond gekomen,’ zegt ze. In Almere zijn er nu ongeveer 30, o.a. in Stad, Poort, Haven, Buiten en dus ook in Muziekwijk. ‘Hoewel voorzorgcirkels vaak worden gekoppeld aan zorg en dan vooral in medische zin, is dat bepaald niet zo. Het gaat meer om praktische hulp zoals de kliko buiten zetten, iemand naar de huisarts brengen, samen eten, koken, een luisterend oor.’

Een voorzorgcirkel is dan ook in de eerste plaats een bewonersinitiatief en geen opdracht of beleid van bovenaf. De gemeente is alleen indirect betrokken in het kader van Positief Gezondheid Almere, een transformatieplan in de zorg- en welzijnssector.
De rol van Renate is vooral coachend en faciliterend. ‘Elke wijk en bewonersgroep zit weer anders in elkaar, de contacten zijn verschillend. Sommige groepen kijken onderling hoe ze het gaan opzetten. Als er sprake is van overbelasting, zoeken ze meer ondersteuning. Ik denk mee, stel vragen en geef grenzen aan.’

Is de voorzorgcirkel een nostalgisch fenomeen? Misschien, maar het gaat wel om broodnodige vertrouwdheid en ontmoeting. 'Ik had dit in Almere niet verwacht,' zegt Jos. 'Iedereen leeft hier toch een beetje op zichzelf, er is veel verloop en verhuizing. Dus die samenhang zie je niet zo gauw. Hiermee is het dorpsgevoel een beetje terug.' Om dat te onderstrepen heeft de voorzorgcirkel in Muziekwijk het buurtspeeltuintje officieel gedoopt als De Brink.
Tussen de voorzorgcirkels in Almere is niet veel contact. Om dat te bevorderen, ervaringen uit te wisselen en belangstellenden te informeren, is er op 15 oktober een open Inspiratiemiddag in De Glasbak. Voor aanmelding en programma kijk op www.voorzorgcirkelsalmere.nl.

Een leven lang muziek!

De piano van zijn tante was een grote uitdaging van de indertijd achtjarige Henk. Hij speelde met twee vingers maar tante herkende zijn talent en zorgde voor een pianoleraar. Overal waar een piano stond, wilde Henk erop spelen en hij werd als kind vooral aangetrokken tot de zwarte toetsen. Later kreeg hij ook nog les van organist Piet van Egmond die kinderoperettes organiseerde. Henk speelde mee in Repelsteeltje. Nog steeds bespeelt Henk Wolleswinkel, als enige in Nederland, voornamelijk de zwarte toetsen op vleugel, piano of keyboard.
Hoewel zijn talent in zijn kinderjaren dus al duidelijk bleek, konden de ouders van Henk in die tijd geen lessen betalen. In de lagere schoolperiode in Amsterdam stond in de overblijflocatie een piano. Hij leerde zichzelf al snel aan om daarop liedjes te spelen. Later ging hij naar de Volksmuziekschool waar hij eerst op een blokfluit moest leren spelen. Dat vond hij helemaal niets en noten leren lezen daar had hij ook geen zin in.
Behalve pianospelen moest Henk ook naar school en na de lagere school ging hij naar de LTS en werd huisschilder. Maar het pianospelen bleef een serieuze hobby. Hij verdiende wat bij op de dansavonden van speeltuinvereniging Westerkwartier in Amsterdam. Inmiddels had hij ook een elektrisch orgel aangeschaft dat met vereende krachten in en uit een busje moest worden gesleept. De optredens werden uitgebreid met een drummer en een gitarist. Hij kreeg meer bekendheid en via een impresario ook meer optredens. Voor een jaarcontract in een hotel moest hij er dan wel bij zingen. Hoewel het moeizaam ging in het begin, werd het steeds beter en zong hij liedjes in verschillende talen. Het plezier in het spelen ging zover dat er zelfs in de vakanties werd gespeeld. Terwijl de familie op de camping stond, ging Henk door met optreden.
Henk bleef werkzaam als schilder tot 2003. Na de laatste twintig jaar te hebben gewerkt bij de Technische Dienst van de Vrije Universiteit ging hij met pensioen. Pianospelen is nog steeds zijn grootste hobby. Thuis speelt hij op een keyboard, dat is aardiger voor de buren. Maar de piano is nog steeds zijn favoriete instrument. En de vleugel! Daar is thuis helaas geen plaats

voor, maar wel in het Flevoziekenhuis. Op advies van het hoofd van de vrijwilligers in het ziekenhuis werd Henk uitgenodigd om voor te spelen. En natuurlijk werd hij een van de vijf pianisten die een dag in de week spelen in de hal van het ziekenhuis. Henk speelt daar elke maandag.

Eunice Scheuer

Eunice Scheuer is van Surinaamse afkomst. Ze woont al zevenentwintig jaar in Almere en daarvoor in Amsterdam. Ze is de jongste uit een gezin van zeven kinderen. Zelf heeft zij een volwassen zoon en dochter.
Moeder en zes van haar broers en zussen leven nog. Ze hebben regelmatig contact. 'We hebben ook een gezinsapp.' Hoe het is om de jongste in het gezin te zijn? 'Er wordt soms over je heen gepraat en je wordt niet altijd serieus genomen. Voordeel is dat er veel voor jou wordt gedaan of is gedaan.' Eunice vertelt dat haar nu dementerende moeder altijd een heel liefdevolle persoon is geweest, die destijds ook háár dementerende moeder in huis nam, terwijl ze zelf een man en zeven kinderen had. Daar leerde Eunice hoe voor ouderen en dementerenden te zorgen, want moeder was ook nog verpleegkundige – naast al het zorgen voor alles en iedereen. 'De oudste kinderen zorgden mee voor de jongste, zoals dat in die tijd gebruikelijk was.'

Eunice werkte tijdens haar huwelijk als assistente in een drogisterij, maar toen de kinderen kwamen had ze behoefte aan flexibelere werktijden. De kennis van het werken met oma kwam goed van pas. Ze haalde haar diploma tot verzorgende IG binnen een jaar en ging met dementerenden werken. IG staat voor Individuele Gezondheidszorg, dus zorg op maat. 'Ik heb mijn diploma doktersassistente vanaf 2015 en werd via Huisartsenhulp bij steeds verschillende huisartsenpraktijken gedetacheerd. Nu werk ik zes jaar als doktersassistent binnen een praktijk in Amsterdam.' Ze doet het inmiddels met veel plezier. 'Maar als gekleurde vrouw heb ik het niet altijd even makkelijk gehad.'

Geloof is de rode draad in haar leven. 'Ik ging al van kinds af aan met mijn moeder naar de kerk.' Tijdens een moeilijke periode, na een scheiding, is ze daar heel goed opgevangen onder andere tijdens familiedagen. Ze heeft nog steeds contact met enkele gemeenteleden, vertelt ze. Haar geloof en het schrijven van gedichten hebben Eunice geholpen haar verdriet te verwerken. Zoals ze dat zo mooi verwoordt: 'Poëzie en geloof hebben mij helpen helen.'

Met het schrijven van korte verhalen is ze dit jaar begonnen.

'Mijn andere favoriete bezigheden zijn sporten, stijl- en Caribische dans.' Salsadanslessen waren voor haar 'een manier om mezelf te hervinden. Met dansen probeer ik mensen te verbinden.'

Eunice volgt zangles bij Koor Outside. Zij vieren binnenkort hun veertigjarig jubileum en zij treedt dan ook op.

Meezingen in koor Col Canto Klassiek

Op zaterdag 10 april 2027 zingt koor Col Canto Klassiek de Petite Messe Solennelle van Gioachino Rossini in kerkcentrum Goede Rede in Almere Haven. Je kunt je nog tot 8 oktober bij het koor aansluiten als projectlid. Je zingt dan mee tot en met de uitvoering. De repetities zijn afgelopen maart gestart. Daarmee is de basis voor de uitvoering gelegd. Je springt dus als het ware op een rijdende trein. Die sprong is extra makkelijk als je het stuk al eens eerder hebt gezongen of als je een ervaren koorzanger bent.

Vooral bassen, tenoren en alten zijn van harte welkom. Voor sopranen geldt op dit moment een wachtlijst.

We repeteren in de regel om de veertien dagen op zaterdag van 10.00 tot 12.15 uur (inclusief pauze), in buurtcentrum Het Forum in Almere Buiten.

Voor meer informatie en inschrijving, ga naar www.stichtingcolcanto.nl of stuur een mailtje naar

klassiek@stichtingcolcanto.nl met vermelding van je stemsoort en we nemen contact met je op.

Ben je niet zo van de klassieke muziek of zoek je een koor dat bij jou als lid of relatie van de LHBTQ+ gemeenschap past? Ook dan kun je bij ons komen zingen. Want naast Col Canto Klassiek, heeft de stichting Col Canto nog twee koren: “Multiple Voices” en ons regenboogkoor “One Voice”. Kijk voor meer informatie op onze site: www.stichtingcolcanto.nl.

Suburbia en 40 jaar Flevoland

Op 5 september 2026 werd het 40-jarig bestaan van onze provincie gevierd op boerderij Saalland van de familie Stegeman aan de Vogelweg in Lelystad. De ouders van boer Wim Stegeman waren echte polderpioniers en Wim voelt zich inmiddels een ras Flevolander. Op de boerderij worden akkerbouwgewassen gecombineerd met struiken via agroforestry, zoals walnoten, wijndruiven, truffels en kruiden. Vanaf het middaguur werden bezoekers verwelkomd door Theatergroep Suburbia en de knuffelbare hond van de familie. Overal waren kraampjes met Flevolandse- en andere producten. Er was ook een gratis proeverij.
De middag werd officieel geopend door de Commissaris van de Koning, Arjen Gerritsen. Kinderen van twee basisscholen in Lelystad kregen nog een boompje aangeboden voor hun nieuwgebouwde school. Hoogtepunt van de middag was de eerste lezing van een gloednieuwe theatertekst van Suburbia, geschreven door Kees Roorda en Eva Line de Boer. De tekst, over voedselzekerheid in de polder, werd voorgedragen door acteurs van Flevolandse bodem: Tanja Jess, Ferdi Stofmeel, Noah de Nooij, Rochelle Deekman en Soufiane Moussouli. Tanja is nog steeds woonachtig in Almere en Soufiane en Ferdi zijn geboren Lelystedelingen. Eva Line de Boer, regisseur en artistiek directeur van Suburbia, had zich grondig voorbereid op deze voorstelling. In haar openingswoord vertelde ze aan de bezoekers dat zij eerst weinig wist van landbouw en visserij maar onder de indruk was geraakt van het leven op de boerderij. Zij en Soufiane spraken met agrariërs, handelaren en Urker vissers.
Tussen een veld zonnebloemen, een weiland en een maisveld was een podium van ongeveer een meter hoog opgebouwd in de vorm van de provincie Flevoland. Dit stond op een bloemenakker en was bedekt met een spiegelend oppervlakte. Daar omheen zat het publiek en via strobalen konden de acteurs daar op- en afstappen. Met het script in de hand brachten de acteurs de tekst tot leven.

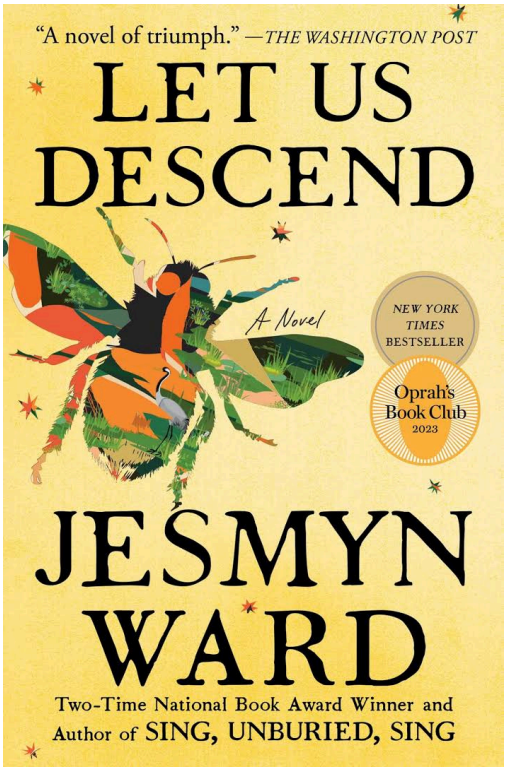
Suburbia kon dit jaar helaas geen zomervoorstelling realiseren omdat ze geen subsidie hebben gekregen. Gelukkig heeft het aanwezige publiek op boerderij Saalland kunnen

genieten van deze theatrale vertelling. Laten we hopen dat het gaat lukken een oplossing te vinden vanaf 2027 want de zomervoorstelling op De Kemphaan hebben we dit jaar wel gemist. Onze stad van bijna 235.000 inwoners heeft maar enkele theatergezelschappen en die willen we heel graag behouden.

Boekbespreking

Een duister afdalen

In het kader van de honderdste Black History Month in de Verenigde Staten en de Black Achievement Month in oktober heb ik geprobeerd een passend boek te bespreken. Let Us Descend (Een duister afdalen) van de schrijfster Jesmyn Ward komt daarvoor in aanmerking. Volgens Wikipedia heeft ze vele grote literaire prijzen gewonnen, waaronder als eerste zwarte vrouw tweemaal de prestigieuze National Book Award voor fictie.

De beginzin "Het eerste wapen dat ik ooit vasthield was mijn moeders hand.' roept al gelijk de vraag op waarom die hand als wapen gezien wordt. Annis, de hoofdverteller in 'Een duister afdalen' moet weerbaar gemaakt worden. Wie kan haar dat beter leren dan moeder die al heel vaak in de duisternis is afgedaald. Annis is namelijk het kind van haar eigenaar en plantagehouder, door verkrachting verwekt. Als moeder Sasha wordt verkocht moet Annis zich zien te redden met de kennis die haar is bijgebracht. Haar angst, stress en eenzaamheid probeert zij te verwerken door contact met een leeftijdsgenoot op de plantage. Daar is haar verwekker, die een oogje op haar heeft, niet van gediend. Ze wordt verkocht om haar te straffen. Wat dan volgt, valt in het niet bij haar leven op de rijstplantage.

Het wordt een voettocht door regen, storm, rivieren, bossen en moerassen, voordat ze aankomt bij haar volgende nog wredere eigenaar. Een onvoorstelbare reis van dag in dag uit geketend en overgeleverd zijn aan de grillen van gewapende begeleiders, want Annis is een schakel in de mensenketen die allemaal van North Carolina naar de slavenmarkt in New

Orleans gebracht moeten worden. Volgens Google is dat een afstand van 1374 kilometers, nu is dat een reis van 12,5 uur met de auto.
Onderweg raakt Annis steeds meer in de ban van de geest van een voormoeder. De gesprekken met deze geest hadden wat mij betreft weggelaten mogen worden. Maar ik kan me ook voorstellen dat zij een denkbeeldige grootouder nodig heeft gehad om niet volslagen gek te worden in zo'n situatie. Afdalen werd het in ieder geval wel voor de tot slaaf gemaakten, zowel geestelijk als lichamelijk. Annis is volwassen geworden, sterk en vrij. ' Ik ben mijn eigen wapen.'
Zeker het vermelden waard is de poëtische manier van uitdrukken over de meest gruwelijke, maar ook de tedere momenten in het leven van de personages. Het is tenslotte een roman, althans door Jesmyn Ward als zodanig bedoeld.
Een bewonderenswaardige schrijfster en een boek dat nog lang nagalmde in mijn gedachten.
Cornel Aloe

Reminder: AlmerePlusBeurs 3 oktober

Als je prettig, actief en zelfstandig oud wilt worden in Almere, dan is de gratis AlmerePlusBeurs op zaterdag 3 oktober in het stadhuis van Almere een echte aanrader. Van 10.00 tot 15.00 uur kun je kennismaken met ruim 60 organisaties, initiatieven en activiteiten die je helpen om volop mee te blijven doen in de stad. De ouderenwerkers van De Schoor organiseren deze beurs speciaal voor senioren uit Almere.
Op de AlmerePlusBeurs ontdek je wat Almere te bieden heeft op het gebied van vervoer, wonen, welzijn en vrije tijd, zorg en ondersteuning, sport en leefstijl, leren en ontwikkelen en gezondheid. Misschien wil je graag vrijwilligerswerk doen of ben je op zoek naar een maatje. Of je mobiliteit wordt minder, maar je wilt toch graag actief blijven. Misschien vraag je je af of je woning geschikt is om zelfstandig in te blijven wonen, je wilt digitaal vaardiger worden of je bent op zoek naar een nieuwe sportieve vrijetijdsbesteding. Ook als je je soms eenzaam voelt, mantelzorger bent en wel wat ondersteuning kunt gebruiken of je zorgen maakt over de stijgende kosten van het dagelijks leven, kun je op de beurs terecht.
Ruim 60 standhouders staan klaar om met je in gesprek te gaan en je informatie en inspiratie te geven. Je ontmoet er professionele organisaties, maar ook bewonersinitiatieven zoals hobbyclubs. Wie weet ontdek je een activiteit, vereniging of organisatie die precies bij jou past.

Als bezoeker krijg je bovendien een herbruikbare tas met informatie, een leuke attentie en een consumptiebon voor een gratis kop koffie of thee, mogelijk gemaakt door GOUD in Almere.
Zo kun je met een goed gevulde tas én nieuwe ideeën weer naar huis.

En na de AlmerePlusBeurs is de dag nog niet voorbij: van 15.00 tot 17.00 uur sluiten we feestelijk af met Het Danspaleis. Kom dus gezellig langs, laat je informeren, ontmoet andere Almeerders en blijf vooral nog even voor een dansje!
Wanneer: zaterdag 3 oktober van 10.00 tot 15.00 uur,
Het Danspaleis: van 15.00 tot 17.00 uur
Waar: Stadhuis Almere, Stahuisplein
Kijk voor alle standhouders en meer informatie op www.deschoor.nl/almereplusbeurs.

AGENDA

Haiku's

- Een haiku is een kort, niet-rijmend gedicht van drie regels, met achtereenvolgens vijf, zeven en vijf lettergrepen. Het komt uit Japan. Lijkt het je leuk om haiku's te leren schrijven of kun je het al en zoek je gelijkgestemde zielen die je goede feedback kunnen geven? Kom dan *zaterdag 3 oktober* vrijblijvend langs om 10.30 uur in *De Nieuwe Bibliotheek* aan het Stadhuisplein. Voor vragen: stuur een mailtje naar hetty@glashorster.nl.

Surinaamse opera, de herontdekking van J.N. Helstone

- De Surinaamse componist J.N. Helstone (1853-1927) schreef de opera Het pand der Goden. Theatermaker Mathieu Wijdeven ontrafelt wat deze opera, meer dan een eeuw later, ons vandaag nog te zeggen heeft. Wijdevens betovergrootvader G.G.T. Rustwijk ontwierp de scenografie. Na de première verdween de opera in een archiefkast en werd pas 118 jaar later weer uitgevoerd, wat zeer uiteenlopende reacties losmaakte.
  Wanneer: Vrijdag 2 oktober om 20.30 uur
  Waar: Kunstlinie

Almere 50 jaar

Tot en met november 2026 is er nog van alles te doen rond 50 jaar Almere. Een greep:

- *Museumwoning Huis van Haven*, ingericht in jaren '70 stijl. Verhalen, voorwerpen en herinneringen uit de pionierstijd van Almere aan de *Schoolwerf 68, Almere*

- Jubileumconcert Almere 50: *"Van Land naar Stad"*, met o.a. Brassband Almere, pianist Willem Brons en violist Igor Ruhadza, afgewisseld met verhalen: een eerbetoon aan de pioniers

Wanneer: vrijdag 2 oktober 2026
Waar: Bonifatiuskerk, Contrabasweg 239, Almere.
Kaarten: https://www.npka.nl/concerts/jubileum-almere-50

- Voor wie het jubileumbiertje van de Stadsbrouwerij Almere heeft gemist is er nog volop kans om te genieten van dit lokaal gebrouwen speciaalbier, o.a. te koop bij VVV Almere en Proef Lokaal Nobelhorst. *De Stadsbrouwerij Almere* is te vinden op het middeneiland van *Stadslandgoed de Kemphaan*.

Alluminous

- Van *9 tot en met 18 oktober* vindt in het stadscentrum van Almere, *rondom het Weerwater*, de vijfde editie van ALLUMINOUS Lichtkunstfestival plaats. Bezoekers kunnen tijdens een ongeveer 5,5 km lange route spectaculaire lichtkunstwerken ontdekken, te voet of per fiets, dagelijks van 19.00 tot 22.00 uur. De jubileumeditie valt samen met het 50-jarig bestaan van Almere en is gratis toegankelijk.

Architectuur in Almere

Er zijn in Almere op zelfgekozen tijdstippen prachtige wandel- en fietstochten te maken langs de architectonische hoogstandjes in de stad, zoals:

- Street Art Route Almere, een fietstocht van ca. 16 km langs eigentijdse stadskunst. Start- en eindpunt: *Stadhuisplein*.
- Architectuur op de Zeebodem. Een fietstocht langs o.a. boerderijen, stadsparken en Rooie Donders. Start- en eindpunt: *Hospitaalpromenade*. Lengte: ca 41 km
- De Zeegroene Loper Route, een wandeltocht van anderhalve km langs artistieke blikvangers: van het Kunstwerk Almere aan het Mandelaplein tot het Dobberend Bos t/o het Flevoziekenhuis.

De routes zijn te downloaden op https://www.visitalmere.com/nl/art

Voorzorgcirkels

- Een buur die even een boodschap meeneemt. Iemand die helpt met de computer. Samen een wandeling maken, tuinieren of een kop koffie drinken. Het zijn kleine dingen die ervoor zorgen dat je gezien, geholpen en verbonden bent. Dergelijke netwerkjes worden voorzorgcirkels genoemd. Op *donderdag 15 oktober* is in *De Glasbak* een interactieve middag voor iedereen die hierover meer wil weten: wat zijn voorzorgcirkels, hoe kleine initiatieven groeien, wat zijn de ervaringen van andere

bewoners.
Wanneer: donderdag 15 oktober van 15.30 tot 18.30 uur
Waar: Cultureel Centrum De Glasbak, Lierstraat 21, Almere
Deelname is gratis, aanmelding: mail naar voorzorgcirkels@deschoor.nl.
Meer informatie op: www.voorzorgcirkelsalmere.nl.

Eric Scherder

- We blijven even in De Glasbak. Op *vrijdag 16 oktober* staat De Glasbak in het teken van eenzaamheid, verbinding, beweging en het brein. Vooral die laatste combinatie is wel toevertrouwd aan de bijzondere gast op deze middag: neuropsycholoog Eric Scherder. Verder is er een informatiemarkt over activiteiten rond ontmoeting en ontspanning.

Wanneer: vrijdag 16 oktober van 13.30 tot 17.00 uur
Waar: De Glasbak, Lierstraat 21, Almere
Aanmelden t/m 8 oktober op www.alleenensameninalmere.nl.

Theater

- Voor uitgebreide informatie over theater, muziek en andere culturele evenementen, kijk op de website van o.a. Kunstline (www.kunstlinie.nl), Corrosia (www.corrosia.nl), De Glasbak (https://www.deglasbak-almere.nl/html).

Goede Rede

- Thomas Herrmann (piano) en Vera Laporeva (viool) brengen op z*aterdag 3 oktober* een jubileumprogramma waarin beeldende kunst en muziek elkaar ontmoeten. De schilderijen van Gustav Klimt en Jan Toorop vormen de rode draad. Met muziek van o.a. Sosnovski, Poulenc, Strawinsky en Debussy. De portretten van de schilders zijn erbij. Info en kaarten op www.goederedeconcerten.nl.

- Op *zaterdag 31 oktober van 20.00 tot 21.15 uur* wordt in Goede Rede door het ArtEZ Strijkersensemble o.l.v. violiste Sarah Kapustin een Allerzielenconcert uitgevoerd met het Requiem van Fauré en And the swallow van Caroline Shaw met de thema's verlangen naar veiligheid en geborgenheid. Info en kaarten op www.goederedeconcerten.nl.

Thuis in Almere: verhalen van Surinaamse Almeerders

- De Surinaamse gemeenschap is een belangrijk onderdeel van Almere. Je ziet dit terug in het eten, de feesten, tradities, muziek en religie. Toch worden de persoonlijke verhalen achter deze gemeenschap nog te weinig gehoord en zijn ze nauwelijks terug te vinden in de geschiedenis van de stad. Aan de hand van portretten en interviews maak je kennis met de mensen achter deze verhalen. *Tot 30 november te zien in Cultuurhuis Almere Buiten, Baltimoreplein 106*. Kijk op: https://www.almere.nl/thuis-in-almere-verhalen-van-surinaamse-almeerders?pk_vid=17887800541cba9f.

© De Schoor 2026 privacyreglement
Wie geen prijs stelt op deze nieuwsbrief kan zich hier afmelden.
webmaster@deschoor.nl